

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közlendő czikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri czikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Csikmegyei szöv- és háziipar-oktatási
fejlesztő egyesület.

Ez lenne a czime azon egyesület-
nek, melynek eszméjét megpendítette
és létesítéséért egész odaadással fárado-
zik a csikszereadai polgári leányiskola
derék igazgatója, özv. Lakatos Jánosné.

Mióta Széchenyi István, nagy ha-
zánkfia, az egyesületi eszmének nemze-
tünket megnyerte, alig egy félszázad
alatt oly nagymérvű előhaladás és emel-
kedés tapasztalható szellemi, társadalmi,
gazdasági és ipari téren, hogy a tények
és összehasonlításokból következtető
ítésként méltán a legnagyobb bámulatra
ragadja.

Századunk a munkának és a gaz-
daságnak azon ágai és nemei felé for-
ditá figyelmét, mely mind ez ideig par-
lagon hevert. Méltán és helyesen.

Ez által gyarapodik a munka, sza-
porodik a termelők száma és előmoz-
dítatik az általános jólét. Szakavatot-
tabb munkások előállításait és nagyobb
ösztönrel bíró termelők tökéletesebb ter-
ményeit fogjuk művészi feldolgozásban
láthatni, — sőt mások tekintetben lát-
hatjuk is.

És ha komolyan megfontoljuk,
van-e Magyarországnak oly vidéke, me-
lyen az egyesülés, együttes és egyaka-
ratu munkálkodás kívánatosabb volna,
mint épen a Székelyföldön? Itt, a ha-
társzélen, az anyaországtól is elszige-
telve, zord éghajlat alatt, sovány boroz-
dák között, hol vékonyabb a fűszál, üre-
sebb a kalász, búsabb a madárdal és
nyomottabb a kedélyhangulat: le-

het-e egyesülés nélkül zöld ágra jutni,
előhaladni, jólétre emelkedni?...

Csakis az összetartás és egyesülés
az, mi előhaladásunk és jövő boldogsá-
gunknak alapját megveheti.

Karoljuk fel az eszmét és lelkesül-
jünk a szöv- és házi ipart fej-
lesztő egyesület iránt.

Ezen egyesületnek czélja leendő a
földmívelési-, ipar- és kereskedelmi mi-
niszter által engedélyezett és Csikmegye
törvényhatósága által fenntartott szöv-
iskola iparát a nép között terjesztetni, a
kor igényeinek megfelelően fejleszteni
s az előállított iparcikkek elárúztatását
közvetíteni. Felügyel arra, hogy me-
gyénk leányai vallásos, tiszta erkölcsű,
gondos, ügyes, szorgalmas háziasszo-
nyokká váljanak, munkásságuk által
saját maguk szőtt ruhát viseljenek, a
kendertermelést, mint e vidéken nélkül-
özhetlent, a legnagyobb szorgalommal
folytassák.

Mindezek megvalósítása szempont-
jából a különböző vidékeken felügyelő
bizottságok fognak szerveztetni, időköz-
ként szövőipar-vándortanítás és női
iparkitállítás rendeztetik.

Hivatása leendő ezen egyesületnek
a kintinóbb munkás leányokat, kik ma-
gukat a szöv- és háziipar folytatására
egész komolysággal ráadják, ezen ipar-
ágak magasabb kiképzetésében rés-
szettetni.

Ily magasztos czél mellett, mit nem
mint egyéni képzelődést vetettünk ide,
hanem a készen levő alapszabály-tervez-
etből vettünk át, közhangulatot vélünk

teljesíteni, midőn Lakatos Jánosné, ki-
ben az eszme megfogamzott, üdvözljük
és kérjük, hogy annak létesítése érde-
kében mihamarább gyűlést hívjon ösz-
sze; mert egy ily fontos és nagy hord-
erejű intézmény kétségkívül a társada-
lom minden rétegében meleg érdeklő-
désre és buzgó támogatásra fog találni.

Leánygyermekünk méltó és he-
lyes neveléséről van itt szó, hogy ne le-
gyenek kénytelenek Bukarestbe és Bras-
sóba vándorolni; hanem ügyes foglalko-
záshoz szokva, a házi tűzhely szentélyé-
ben végzett becsületes munkájoknak
megérdemelt jutalmát vehessék.

Nem kételkedünk, hogy ezen egye-
sületet a „Székely-egylet” is illő támo-
gatásban fogja részesíteni. Föl tehát!

Szerecsen.

Jókai Mór Háromszéken.

Koszorus költőnk Jókai Mór szomba-
ton délután érkezett megyénkbe. A fogad-
tatásról a következő részleteket írhatjuk:

D. u. 3 órakor a földvári vasuti álló-
máznál a szabadelvűpárt végrehajtó bizott-
sága fogadta. Üdvözlő beszédet Szotyori
Nagy Károly tartott.

Ezután hosszú kocsisor kíséretében
megtörtént a bevonulás S-Szentgyörgyre,
hol Jókait az összegyűlt intelligencia, a
testületileg kivonult tisztsóság és a több
ezer főre menő nép harsány éljenzéssel és
mozsárdurrogással fogadta. A lakosság ne-
vében Gyárfás Győző mérnök meleg sza-
vakban üdvözölte a szeretett vendéget, kitől
— úgy mond — a honfiak hazafiságot s a
nők honleányi érzelmeket tanultak. Jókai
az üdvözlő beszédre következőleg vála-
szolt: „Ugy jövök ide e városba, mintha

haza jönnék. Ha nem vagyok is köztetek,
lélekben mindig itt vagyok. Tartsatok meg
továbbra is szíves barátságokban.” Zajos
éljenzés hangzott föl e szavak után s a nép
Jókait folytonos éljenzés közt kísérté szál-
lására. Este a polgármester a városház disz-
termében Jókai Mór tiszteletére szűkkörű
vacsorát adott.

Jókai vasárnap délelőtt tartotta be-
számoló beszédét Ilyefalván. 10 óra után
indult el az impozáns menet Ilyefalvára.
Elöl mintegy 70 díszlovas lovagolt. Ezután
következett a lobogókkal ékesített kocsik
oly hosszú sora, minőt aligha látott Három-
szék hasonló alkalmakkal. A menet 11 óra-
kor érkezett Ilyefalvára, hol a községi
iskola tágas ulvara zsufolásig megtelt vá-
lasztókkal, kik viharos éljenzéssel fogadták
a megérkező képviselőt. Az épület lépcső-
zeténél László Lukács üdvözlő beszéddel
fogadta Jókait, kiemelve, hogy az ilye-
falvi kerület választói most is ép oly ren-
dületlen bizalommal és szeretettel ragas-
zkodnak Jókai iránt, mint három évvel ez-
előtt, s hogy a választókerület feltétlen hiva
a szabadelvű pártnak. Ezután Jókai elfoga-
lta helyét a feldíszített ablaknál s folyto-
nos éber figyelem közt egy óra hosszat
tartó beszédet mondott. A beszédet követő
éljenzés lecsillapulta után a végrehajtó bi-
zottság elnöke szép beszédben köszöntö meg
Jókainak beszámoló beszédét s felkérte őt,
hogy mandatumát a jövő országgyűlésre
is tartsa meg. Jókai kijelentette, hogy a
jelöltséget elfogadja.

Innen Jókai kíséretével visszament
Sepsi-Szentgyörgyre, hol a városház disz-
termében háromszáz terítékű diszlakoma
volt. Jókait a zenekar magyar himnussal, a
közönség pedig viharos éljenzéssel fogadta.
A felköszöntések hosszú sorát Jókai kez-
dette meg az uralkodó családra. Ezután
több felköszöntés történt Jókaira és Tisza
Kálmánra. A kedélyes lakoma öt órakor
végződött.

A „Székelyföld” tárczája.

Azok a hulló csillagok.

(Elbeszélés.)

Írta: Deák Géza.

(Folytatás.)

IV.

Pár hónap folyt le Szilárd elutazása óta.
Mohai boldognak hitte magát; ha volt
is keblében néha valami elszomorító érzés,
mi lehangoló, csak pár perczig tartott; mi-
helyt Ilona körében volt, a szenvedélyes nő
szerelemmias csókjai, ábrándos szemei el-
űzték homlokáról a borút. Egyedül a jelen
mámorában élt.

Hűvös őszi nap volt. A szél magasán
kavart fel a légbe egy-egy lehulló levelet. A
vidám madárcsevegés elnémult, legfeljebb
vagy egy elkésett csalogány zenéje hang-
zott fel a sárguló bokorból.

A s . . . i pályaudvarra büszkén robo-
gott be a kis mozdony, tikkadt, bágyadt
hangon tudatva megérkezését.

A személykocsikból siető utasok cso-
portja szállt ki, kik közül nem egyet üdvö-
zöltek várakozó ismerősei.

Egyedül Szilárdot nem várta senki;
bizonytalan indulása miatt nem értesített
senkit megérkezéséről.

Az üde arc, mely eltávozásakor oly
élénk színben ragyogott, most halvány volt.
A fájdalom, mely atyja elvesztésével érte,
még egy pár alig észrevehető redőt is vont
a sima homlokra.

Egész lényén valami ihlettség lebegett.
Egy-egy perczig, mintha pir boritná
el arczeit, mikor mintha édes mosoly, szem-
ében mintha az öröm sugarai jelennének
meg. Oh! ha Ilona most látta volna őt!
tán szíve nem maradt volna érzéketlen
előtte!...

Mily gondolatokkal volt Szilárd elfog-
lalva, midőn ismét abba a kis szobába lé-
pett, hol oly boldogan alkotta ábrándjait:
nehéz volna azt leírni.

Minden a régi helyén volt változatla-
nul, legfeljebb csak annyi különbséggel,
hogy mindent vastag porlepel borított. Asz-
talan még most is ott hever az a rózsza,
melyet Ilonától kapott, megsárgult, széthullt
szirmokkal. . . . Egy kinyitott könyv . . .
Senki sem olvasott belőle; úgy van, mint
hagyta volt.

Egy könnyesebb gördült végig arcán;

szívében végtelen irt érzett keletkezni s
fájdalmas sohaj tört ki kebeléből. Oh, atyám,
mennyre szeretél! Mily nagyon érzem
vesztésememet!...

Fejét kezeibe hajtva, csendesen zoko-
gott. Oly jól esett itt, magányosan fájdal-
mainak határt engedni!

Midőn kisírva magát, föleszmélt, édes
megnyugvás tölté el szívét, mint elvonult
zivatar után, mikor kitisztul a lég . . . A
nap ragyogóan süt ki s az élet mindenütt
vidámul.

Ilonára gondolt, kit oly régen nem
látott, ki átérzi bánatát, ki mellett oly kel-
lemes az élet; s Mohaira, ki baráti szere-
tetével, ragaszkodásával könnyíteni fogja
fájdalmát.

Kipihenve magát, egyenesen Ilonák-
hoz indult.

Szíve hangosan vert, mikor az isme-
rős szobákba lépett.

Oh, ha tudta volna, mi történik a kö-
vetkező pillanatban, talán visszafordult volna;
elutazott volna messze, messze, hogy ne
lássá azt soha, kit úgy tudott szeretni.

A szobában csend volt; önkénytele-
nül állott meg a szomszéd terembe nyíló ajtó

előtt, honnan halk beszélgetés hangja hall-
zott ki.

Talán most követte el először azt a
bűnt életében, hogy hallgatózott, hogy má-
sok titkát kihallgatta.

Az ajtóval átellenben levő tükörben
Mohait és Ilonát látta maga előtt, mint
nyul az imárottjának kezéhez, mint hal-
mozza el csókjaival, s miként hajtja fejét
Mohai keblére, suttogva szenvedélyesen,
melyből csak annyit értett: „Egyedül csak
téged szeretlek, imádlak!”

Vérét érezte megfagyni ereiben; egy
kétségbeesett szív fájo hangján kiáltott
fel; pár pillanatra a szó elállt ajkain s csak
é pár szót tudta felindult, reszkető hangon
kiejteni: „Alávaló nyomorult! hitszegő!...”

Ezzel rohant e helyről, hol egy percz
alatt elvesztett mindent, mi csak szívének
kedves volt; hol mennyországot látta romba
döntetni az által, kit jobb kezének, test-
véreinek tartott.

Mint örült, szaladt utcáról utcára.
Kimerülten ért lakására s ott lerokadt egy
karszékre.

Este felé volt, midőn magához tért, s
bágyadtan nézett körül, mint a ki nincs

Este 8 órakor a kollégium udvarából impozáns fátylásment vonult Bogdán Flórián házához, hol Jókai szállva volt. Jókai zajos éljenés között az erkélyen megjelenvén, a dalárda elénekelt a „Szózat“-ot. Ezután Kiss A. illyefalvi ref. pap üdvözölte. Jókai rövid válaszát hosszan tartó éljenés követte.

Koszorus költőnk tiszteletére a sepi-szentgyörgyi jótékony nőegylet pompásan sikerült fillérestélyt rendezett. Itt Málik József üdvözölte. Mikor beszéde végére ért, a háziasszonyok, Bogdán Andrásné és Kelemen Lajosné, igen szép babékoszort nyújtottak át az írónak. Jókai meghatottan választott és helyét elfoglalva, megkezdődött az előadás. A műsor igen csinosan volt összeállítva s ép oly jól előadva.

Külföld.

Bismarck lemondása izgalomban tartja egész Németországot s érdekes részletek merülnek föl az agg kancellár és a német trónörökös közt fenforgó ellentétekről. Bismarck egyébiránt tagadja, mintha politikai okok bírnák a visszalépésre. Csupán agg korára és hivatalának óriási teendőire hivatkozik.

Nagy-Bulgáriáról álmodozik Bulgária néhány elbocsátott tisztviselője és a dühös ellenzék tagjai és rendezetnek Kelet-Ruméliában nyakrafőre ugynevezett panbulgár népgyűléseket, melyek Bulgária és Rumélia egyesítését Nagy Bulgárorság neve alatt követelik. Az összes európai nagyhatalmak azonban kijelentették, hogy ezt a törekvést hiábavalónak tartják, mivel a berlini szerződés megállapításába ütközik.

Szudánból nem sok biztató hír jön. Gordonról azt hiszik, hogy legfeljebb 2 hónapig tarthatja még magát Khartumban. A felkelők száma mindig nagyobbodik s ezek most Shendyt támadták meg, a hova angol segítséget küldtek. Másrésztől különben azt jelentik, hogy Elmelik szultán, ki már átpártolt volt a máhdihoz, ismét elidegenített tőle és 30,000 emberével semleges fog maradni.

Az orosz császár nagyobb utazásra készül birodalma belsejében. A Moszkvában legközelebb tartandó hercegi esküvők is nagy ünnepélyességekkel fognak jární, de a legközelebbi hetek eseménye mégis Konstantin trónörökös esküvője, melyen a császár és neje jelen lesz. Innen indul aztán utra a fejedelmi házaspár.

A dinamitmerények folyvást napirenden vannak még Angliában. A minap Daly nevű embert fogták el, a kire régen gyanakodtak s csakugyan találtak is nála három bombát és több nitroglicerinnel telt palackot. A Dalynél talált pokolgép ugyan-

olyan szerkezetű, mint voltak azon pokolgépek, melyek a Victoria-pályaudvarban történt robbanások alkalmával találtattak, miért is a rendőrség azt hiszi, hogy Daly szintén részes volt e merényletekben.

Tanügy.

Hogyan ébreszthet a tanító tanítványai-ban figyelmet előadása iránt?

(Felolvasatott Százpatakon 1884. február 13-án a kézdi-orbai román kath. esp.-kerületi tanítói testület közgyűlésében.)

(Vége.)

Ha szeretjük tanítványainkat, nekik legnagyobb öröm az leend, ha szavunkat hallják, s velünk együtt iskolában lehetnek. A tanító sohasem tesz szert tanítványai szeretetére, ha szüntelen csak azt forgatja elméjében, hogy évről évre, naponként ugyanazon unalmas, sokszor elmondott dolgokat kell, néha tán pajkos, szórakozott gyermekek előtt elmondani és pedig csekély fizetésért; míg ellenben hamar meg fogja a gyermekeket és tantárgyait szeretni, ha magasztos hivatását megfontolja, s komolyan szívére veszi magasztos kötelemének pontos és lelkiismeretes betöltését. Hisz a lelkiismeretes tanító földi élete nem más, mint folytonos nevelési pálya, mint előkészület az örök életre, a legfőbb nevelőintézet pedig az egyház és ennek előcsarnoka az iskola. Ezért mondja egyik legnevezetesebb nevelési tudományal foglalkozó német író: Nagyon szükséges főleg napjainkban az iskolai figyelem. Ha a gyermek az iskolában nem tanulja a jót, ugyan hol tanulja azt? Ha az iskolában rosszat cselekszik, hol nem fogja azt úzni? Polgári körünkben nagyon alászállott a jó, a szigorú erkölcs tisztelete; a házi nevelés évről évre puhább lesz; minden az illem, udvariasság külmáza alá buvik. Valamint az ifju nemzedék gondatlan kezek között mind testileg, mind lelkileg megromolhatik az iskolában és elkamaszulhat az egész életre nézve: úgy gondos ápoló kezek között ugyanott, mint örökkön viruló fa nőhet fel a szülők öröme, az állam és társadalom hasznára, a világ és tudomány becsületére; s alapját vetheti meg a tisztességes munkásságnak, a rendnek, a józanságnak, a jó izlésnek, az ügyességnak, a vallás-erkölcsös életnek, röviden: az erénynek és boldogságnak. Szóval: az ifju nemzedék jó vagy balsorsa a szülők és tanítók kezébe van letéve. S kérdés, van-e e földön fölségesebb foglalkozás, mint e földi életre irányt adni és ezután az örök boldogságra vezető utat megmutatva, arra megnyerni a lelkeket? Valóban pedig Isten fölszentelt szolgálai után erre senkinek sincs több és szebb alkalmá, mint

épen nekünk népiszkolai tanítóknak, kiknek elfogulatlan és romlatlan, a jóra úgy, mint a rosszra hajlékony szívüket adnak át a szülők iskolába vezetett gyermekeikben, a kikkel ezután tanítói és nevelői — mintegy szülői — szoros viszonyban kell élnünk. A tanítói hivatal és tiszt lelkiismeretes pontossággal teljesítve, bármely katonai, polgári, vagy államhivatalnokai állás mellett kimagaslik, mert nagyobb hasznát az egyház és hazára nem hozhat, több érdemet Isten és emberek előtt magának nem szerezhet, mint a magasztos hivatali állásának, fontos és szent kötelemének tudatával bíró tanító. Ennek meggondolása lehetetlen, tisztelt pályatársak, hogy ne ápolja és ne gerjessze bennünk hivatalunk szeretetét, és becsületét. Ha hivatalunk kellő magaslatára emelkedünk, ne féljünk a nehézségektől, tanítványainkban bizonyára meglesz a kellő engedelmisség és előadásunk iránti éber figyelem, a többi szükségesek pedig Isten kegyelméből majd hozzá adnak nekünk. A fenn elősorolt kellékek megkivántatnak minden tanítótól, hogy tanítványai-ban előadása iránt éber figyelmet tudjon gerjeszteni és azt fenn is tudja tartani. Figyelmetlen gyermekek között tanítónak lenni, míg testileg a képzelhető legfárasztóbb munka, addig lelkileg a kellő előmenetel és végeredmény hiányában, a legsújtóbb körülmény s mondhatni: csapás. Figyelemhez szoktatott gyermekeket könnyebb napokig, sőt hónapokig tanítani, mint figyelmetleneket csak néhány óráig.

Mik után a nagyon tisztelt tanítói közgyűlésnek megköszönve becses és feszült figyelmét, melylyel meghallgatni szíveskedtek, azon reményben fejezem be felolvasásomat, hogy netáni hiányaimat nem bírói kérlelhetlen kritikával, hanem atyai szeretettel kijavítva itélendik meg. Lévéen mindnyájuknak — szívesen üdvözölve — szeretett kartársuk

Bara Ferencz,
k. tanító.

Levelezés.

Hétfalu, 1884. ápril 8-án.

(Válasz vallástanítási ügyben.)

Tölem nem függő elháríthatlan akadályok miatt e becses lapok idei 14-ik és 15-ik számaiban megjelent „Vak lármá” című közleményre még ez ideig nem válaszoltam. Egyébiránt, úgy vélem, e válasz nem késő most sem.

Respondens gondnoksági tag ur, ferde gondolkodásából kifolyólag, e vádat zudította ellenem: „A „Székelyföld” idei 6-ik számában a hosszufalusi állami felsőnépiskolának valami jóakarója valótlán állításokkal,

arczatlan támadásokkal ront ezen iskola előjáróságának azért, mivel az ág. ev. tanulókat ezen állami iskolánál hitfelekezeti vallástanításban ez idő szerint sem részesíti.”

Kérdem: valótlán állítás-e az, midőn amaz iskolában sem az 1882—3-ik, sem az 1883—4-ik tanévben a jelzett növendékeknek tényleg semmi néven nevezett vallástanítás senki által nem eszközöltetett? Arczatlan megtámadás s az iskola előjáróságának nekírintás-e az, midőn a megcáfolatlanul tény — „felső népiskola vallástanítás nélkül” — tisztességes irmodorban a nyilvánosság előtt constatáltatik, épen azért, hogy a megyei tanfelügyelő ur s a gondnokság nyíltan és határozottan felhívásának kötelességeik teljesítésére?

Mert hiszen csaknem 2 egész tanév alatt eltűnt az, hogy egyik hitfelekezet tulnyomó létszámu növendékeinek semmi néven nevezett vallástanítás ne tanítassék: ez mégis hallatlan mulasztás és merőben törvényellenes eljárás! Ezt kimenteni nem lehet; ezt a nyilvánosság előtt is megróni, szoros kötelesség.

Ha ez nem történik így, akkor bizonyára a tanfelügyelő ur tán még a 3-ik tanévben is elnézi vala, hogy az ág. ev. ifjak vallástanítás nélkül végezzék felsőnépiskolai osztályait?

Hírlapi nyílt megrovás kellett ide, mert a lágyameleg intézkedés ez irányban nem hozott semmi sikert. Most azonban már hiteles forrásból tudom, hogy az illető helyen a tanfelügyelői toll jól megnyomatott s teljes határozottsággal van intézkedve, hogy az 1884—5-ik tanévben alkalmasint fog taníttatni az ág. ev. ifjaknak a vallást!

Lám, lám, Resp. ur! az ön által „Vak lármá”-nak keresztelt e című közleménynek: „Felső népiskola vallástanítás nélkül”, meglelt a kellő s kívánt hatása.

Ha pedig nem lenne ohajtott eredmény, jó előre emlékeztetem, hogy a lapok utján ismét felszólalás leend, bárha ez Resp. urnak nem is igen fog tetszeni.

Mert soha ne feledje, miszerint a saját az igazság öre, a közügyek emelője és a mulasztások megrovója.

Nem lehet érteni Resp. ur logikáját, midőn alulírottat az idézett vádakkal illeti, holott ama cikk hét első sorában őszinte elismeréssel szóról szóra ez mondatott: „A hosszufalusi műfaragással megtöltött m. kir. felső népiskola, mind a tantárgyak szép sikerrel tanítása, mind pedig a műfaragászat nagyon szép eredménynyi művelése alapján, még minden évben tetszést s közmegelegedést vívott ki magának.”

No már, Resp. ur, a ki így nyilatkozik és még önnök is így szórja a nyilvánosság előtt a megérdemelt bókot: az nem lehet

tisztában a történetekkel, mintha egy elejtett eszme fonálát keresné.

... Ah, mily borzasztó álom! ... Nem! ... Nem! ... Még sem volt az ... Hisz ... Ah! emlékszem már ... Ő volt ott ... Láttam szíjait közt ... Oh, a nyomorult! ...

Halk kopogtatás rezzenté fel.

Két régi ismerőse lépett be. Mohai küldöttei voltak. Röviden adták elő idejövételük célját; kérték, nevezze meg segédeit.

— A viszontlátásig! tehát a „Csókliget”-ben reggel 5 órakor — szóltak vissza a távozók.

... * * *

Az éj leszálta S ... fölött.

Oly különös e várost este nézni! A hegyoldalakon mindenütt fellebognak a lápok. Ugy néz ki ilyenkor az egész, mint egy óriási temető halottak napján.

A csendben hallani a zuzdák folytonos moraját, mint valami földalatti dühögést; látni a kohók ég felé nyúló kéményeiből felszálló fehér füstfelleg, az ezer meg ezer apró tüzes szípkarkát, messze röpítettve a szél által: hallani az érkező mozdony füttyölését, a föld alá szálló emberek buzgó zsolozsmáját ... mindez az idegenre valami kimagyarázhatlan hatást gyakorol; hasonlít

ahhoz, midőn Hades alvilágára vagy épen a purgatoriumra gondolunk.

Alángok lassanként oszladoznak, csak a kohókban ég az örökös tűz, száll fel az izzó szípkorka.

A „vadász-utca” egyik házában még világosság van. Mohai lakása az.

Ott ül íróasztalánál s komoran néz maga elé; arczán látszik, hogy nehéz gondolatokkal van elfoglalva.

... Oh, mily iszonyu helyzet! ... Tehát ő miatta kell, hogy egyikünk ... Megrettent a gondolatától, nem merte kiegészíteni ... Egy miatt háromnak szenvedni! ... Nem! ez nem igazság! ... Oh, az a végzetes látogatás! ... Oh, ez a vak szenvedély, melynek rabja vagyok, mely elvette józan eszem! ... Légy megátkozva, te daemoni nő! ...

Kezével megismétá homlokát, mintha gondolatait akarná elűzni, aztán egy csomagot vett elő.

Aranka levelei voltak azok.

... Mily megközelíthetlen messzeségben vagy most tölem! — sohajtott fel. — Mily méltatlant szeretettel! Oh, ha meg tudnál bocsátani! ... De nem! te nem bocsáthatsz meg nekem soha! ... soha! ... A ki egy mennyországot dobott el magától, méltó, hogy cserébe a poklot kapja.

Összerázkodott. Az eldobott jegygyűrű fájo hangja csengett fülébe.

Helyére tette a csomagot, tollat vett elő és irt hosszasan; minél tovább irt, arca rendes kifejezését mind inkább vissza nyerte.

Mikor elvégezte, úgy érezte, mintha szíve megnyugodott volna egy percze.

Pirkadni kezdett.

S ... néptelen utcáján két koci robogott kevés számu társaságban egymás után. Az ut, melyen haladtak, kies erdő szélén vezetett el; egy negyed óra mulva megállott mindkét fogat. A kitűzött helyen voltak a „Csókliget”-ben.

A bennülők kiszállva, balra az ösvényen az erdőben eltűntek.

Magas árnyas fáktól körülvett térhez vezet az ösvény. A gyakori megpihenő helyek, tiszta források mind arra mutatnak, hogy látogatott hely.

Ismerték e helyet mindnyájan; gyakran voltak itt; a gondatlan s ... i nép nyári mulató helye.

Tíz percznyi gyaloglás után végre ozálnál voltak; szép sima lapály, körülvéve bokrok és cserjéktől.

A segédek a távolságot kiszabták, aztán felállították helyeikre a feleket, azon a helyen, hol pár hóval ezelőtt mint barátok álltak „vis à vis”-t, most mint ellenségek, pisztolylyal kezükben.

Mohai remegni érzé magát, mikor Szilárd nyílt tekintetével találkozott; a feltámadt lelkiismeret mardosása volt ez. Szilárd ellenben teljesen nyugodt volt; az a tudat, hogy most nemcsak a maga becsületét, hanem Aranka meggyalázott szerelmét is védi, eloszlatta legkisebb félelmét is.

A segédek még egyszer megpróbálták a kibékítést, de eredmény nélkül; a felek hallgattak.

— A feltételek — szólt egyik közülök — háromszori golyóváltás öt lépés „avance”-szal, három taps a jel.

A felek fejükkel bólogattak.

Ekkor három lassu taps hangzott el; Szilárd két lépést tett előre, célzott és golyója Mohai feje fölött egy fatörzsbe fúródott. A következő pillanatban a másik lövés dördült el és ... Szilárd homlokon találva esett hanyatt.

Pár percz mulva, mire a nap feljött, már ismét csendes volt minden; a levelek közt bekandikáló nap egy kis vértócsára vetette sugarait.

A „Csókliget”-ben, nevető leánya helyett, most a halál osztogatta fagyos csókjait.

(Vége köv.)

ellensége amaz iskolának. Hogy pedig a mulasztást, az erélytelen eljárást épen az intézet érdekében megróttá: ez elmulasztatlan kötelesség volt, ha mindjárt ezáltal az érdekeltek nem tetszésére talált is.

Fogadja Resp. ur köszönetemet azon szíves fáradságáért, hogy az intézet történelmi adatait az érdemes nagy közönség és csekélységem előtt is feltárta.

Ezen adatokra nincs semmi megjegyzésem, sőt elégtételtül szolgál, hogy erre önnök a rugót s a kihívó okot alulírott előbbi cikke adta meg.

Nagy jtevédesben van azonban Resp. ur a hosszufalusi kántortanító műnektanítási 200 frt évi tiszteletdíjával. Biz' az, édes uram, a műnektanítási képesítettséghez kötött privát provent, és nem áll semmi összefüggésben a hosszufalusi kántortanító évi fizetésével.

Bizonyosága ennek azon tény, hogy a régebbi időben amaz iskolánál teljesítette ezt ugyanazon tiszteletdíj mellett Goldschmid Mihály fűrészezei segédlelkész is. Akkor pedig, dacára annak, hogy volt Hosszufalunak ág. ev. kántortanítója, mégsem élvezte e javadalmat, hanem ez idő alatt csak a rektori évi fizetést.

Később Deák Sándor és Kovács Mihály urak lettek műnekanitók, de nem azért, mivel Hosszufaluban kántortanítók voltak, hanem azért, mert megvolt szakérszűlségük, mert a szakra pártolólág felterjesztettek. Miért ment a gondnokság a távoli Fűrészezőre műnekanitótért? Azért, mert a hosszufalusi kántortanító új állását akkor még vagy nem foglalta el, vagy nem volt jeles szakértő. Mert a felső népiskolánál egy tanító se volt, ki e szakot magára vállalta volna, pedig azt ép oly joggal kezelheti vala, mint ezt épen a fűrészezei káplán több ideig tette volt.

Bizony, Resp. ur, az ág. ev. lelkészek, tanítók, jegyzők és számos ügybarátok munkáltak arra, hogy a felső népiskola létesüljön, de arra is, hogy a 4735 frt telekvásárlási összeg s egyebek az iskola javára befolyjanak.

Ezen szellemi munkásság s a jelentékeny anyagi áldozat mindenesetre megkövetelte, miszerint a tanfelügyelő és Resp. ur ne lett légyen oly figyelmeletlen és mostoha az ág. ev. ifjak vallástanítását illetőleg; mert hiszen első sorban ezekért alakult s ezekből fejlett ki a felső népiskola.

Respondens urnak, mint közvetlen érdekeltnék s az intézet vezetéséért felelősnek, nem egyszer, de azóta 11-szer is kellett volna épen az iskola jó hírneve érdekében itt is, ott is határozottan zörgetni, zörgettetni s az ügyet kellő erélylyel megszor-galmazni. Főként pedig a tanfelügyelőség utján nem egy-két, hanem 12 megszorgalmazó felterjesztést tétetni, ha kell, egész a miniszteriumig — minden hirlapi felhívás nélkül — egyenes és szoros kötelességből kifolyólag. Ugyan micsoda képpel és lelkiismeretességgel pecsételte meg Resp. ur az iskola hivatalos pecsétjével valamennyi növendék mult évi bizonyítványát s írta alá saját nevét, midőn a vallási tantárgyból az ág. ev. ifjak egyikének bizonyítványában sem volt osztályzat? Hol van azon magas miniszteri engedély és felhatalmazás, mely szerint a bizonyítványokból az előírt tantárgy-osztályzat kitöltés nélkül, pusztán maradhatott?

(Vége következik.)

Apróságok.

— Csekme Béla tordai kir. törvényszéki ügyész, ki ezelőtt néhány évvel, mint kézdivásárhelyi törvényszéki alügyész, köztisztvisletben állt, f. évi ápril 22-én reggel 4 órákor tüdőgyuladás következtében egy pár napi betegség után hirtelen elhalt. Béke poraira!

— A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet a Zwingli-ünnepély alkalmából folyó hó 27-én táncvizigalmat rendez, melyre különösen felhívjuk a közönség figyelmét.

— Új postaállomás. A n.-szebeni postaigazgatóság Háromszék Réty községében új postahivatalt állított fel és oda posta-

mesternek Rápolti Mózesné szül. Pünkösti Anna urasszonyt nevezte ki.

— Halálozás. Hatolykai Pótsa Béla cs. kir. főhadnagy Fogarasban folyó hó 18-án 29 éves korában elhalt. Családja a következő gyászjelentést adta ki: Hatolykai Pótsa Zsuzsanna; Janka és férje Imreh Albert, gyermekeik Anna, Károly, Béla, Gábor; Bertha és férje Gábor Péter, fiók Pál; Ferencz m. k. pénzügyigazgatósági fogalmazó, Mária és Anna maguk és számos rokonaik nevében, mélyen szomorodott szívvél tudatják Hatolykai Pótsa Béla, cs. kir. főhadnagy, a szeretett jó testvér, sógor, illetve nagybátya és rokon f. 1884-ik évi ápril hó 18-án estéli 7 órákor, életének 29-ik évében hosszas szenvedés után szívzsellhűdés következtében történt gyászós elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 20-án d. u. 3 órákor fognak a róm. kath. egyház szerint tartásai szerint Fogarason a róm. kath. temetőben beszenteltetni és ideiglenesen elhelyeztetni, és onnan a szárazpataki családi sírboltba átszállíttatni. Az engesztelő szent miseáldozat Fogarason a vár templomában f. hó 21-én, Szárazpatakon pedig f. hó 24-én d. e. 9 órákor fog megtartatni. Áldás és béke poraira!! Fogaras, 1884 ápril 19-én.

— Választási mozgalmak. A csikmegyei függetlenségi párt meghasonlott jegyzőjével: nincs megelégedve Csödő István ügyvéddel, mint jelölttel, hanem meghívta a központba Bartha Miklóst, az „Ellenzék” szerkesztőjét. A pártértekezlet f. hó 23-án fog megtartatni, melyen Bartha Miklós is jelen fog lenni. Kíváncsiak vagyunk: két dudás hogy fér meg a csárdában?

— Véres verekedés. A mult hétfőre virradólag 3 mesterlegény mulatott egyik k.-vásárhelyi koresmában. Éjfélkor itas állapotban elmentek egyik bordélyházba, hol előbb czivódni, majd meg verekedni kezdtek. Egyik társukat, egy Domokos Gergely nevezetű oszmadialegényt, leütötték s aztán hátába bieskot ütve, életveszélyesen megsebesítették. A helybeli rendőrség a nyomozatot azonnal megindította és sikerült is a tetteseket elfogni, kik már át vannak adva a kir. törvényszéknek.

— Hogyan kell hitlere szert tenni? Egy Blága nevű csikmadéfalvi atyafinak torka szörnyen viszketvén, bement Meskó Jakab odavaló kereskedő boltjába és pálnkát kért hitelbe. Meskó a kérés egyszerűen megtagadta, de miután az atyafi nem hagyott fel az ostrommal: az üzletből kikergette. A megsértett fél most roppant káromlást vitt véghez a kereskedés előtt s midőn Meskó kiment, hogy elűzze: az atyafi egy követ úgy fejbe kollintotta, hogy azonnal össze-rogyott.

— Vasuti szerencsétlenség. Folyó hó 16-ikán a Brassó felől jövő tehervonat reggel 4 órákor érintvén a hejasfalvi állomást, egy épen akkor átmenő oroszhegyi székely atyafi szekerét, mely még egészen át nem haladhatott a vágányokon, úgy leütötte, hogy a szekéren levő nagy épületfák a távirdaoszlopot is letörték, a szekéren alvó asszonyt pedig a vonat a szekérről lesodorta, miközben egy kocsikerék egyik karját és féloldalát teljesen összezsuzta. A félig halott asszonyt azonnal a segesvári kórházba szállították, de életbenmaradásáról szó sem lehet. A szekeres és a lovak csekély sérülést kaptak, mert már a vágányokat jóval meghaladták. A szerencsétlenség az ör könynyelműségéből származott, ki dacára, hogy a vonat közlegése jelezve volt, a sorompót nem eresztette le, hanem imádott heverésnek adta magát.

— Kossuth Lajosnál. Korchmáros Jenő magánzó és Bajza István adófelügyelőségi fogalmazó, a szombathelyi fiatalság két tagja, a husvétü ünnepek alatt rövid körutat tettek Olaszországban. Turinba érkezve, mint a „Dunántul” írja, felhasználták az alkalmat s tisztelegtek nagy hazánkfia Kossuth Lajosnál. Kossuth igen szívesen fogadta fiatal honfitársainkat s hosszasan beszélgetett velök. A megjegyzésre, hogy igen jó színben van, a nagy hazafi mélabús hangon válaszolt: „Igaz, hogy jó egészségnek örvendek, de az aggság terheit érzem. A munka már nehezemre esik, sétatím sem a

régiek többé. Azelett eljártam az Alpesek közé is botanizálni, mineralogiai tanulmányokat tenni, de már csak rövid sétákat tehettek Turin környékén. És azonfelül csatlódnék, a ki azt hinné, hogy én Turinban úgy élek, mint más turini polgár. Nem. Elzárkoztam a nagy világtól, remete élet az enyém. Hónapok telnek el, hogy az utcán járva meg sem emelem kalapomat. Engem sem ismer senki, én sem ismerek senkit, nincs kit köszöntenem, nincs a ki köszöntsön.” Végre megköszönte fiatal vendégeinek, hogy meglátogatták s biztosította őket, hogy mindig szívesen veszi, ha honfitársai magányában felkeresik, a mint érdekli minden, a mi hazájában történik. Ezután kezét fogva vendégeivel, elbucszott tőlük. Kosuth viruló egészségnek örvend s csengő hangja, egyenes testtartása szinte ellene mondanak galambosz hajának és szakállának. Senki sem mondaná, őt látva, hogy a 80 éven túl van.

— Köszönetnyilvánítás. Lövéte községe, bárha 3000 lelket számlál, újabb időben, mióta erdeit potom áron elvesztegette, azon szomorú helyzetbe jutott, hogy a törvény által rendszeresített 3-dik tanítói állomást beállítani képtelen volt. Lónhart Ferencz erdélyi püspök ő Nagyméltósága megtudván ezen szomorú helyzetünket, f. hó 5-én 994. sz. a. kelt nagybecsü leiratában azon megtelepítésben részesített, hogy a 3-adik tanító részére 1884. évre 150 forint segélyt adományozni kegyeskedett. Szent kötelességünknek ismerjük e nagylelkü segélyezésért a nyilvánosság terén köszönetünket nyilvánítani, nem azért, mintha az adakozások terén ő Excellenciája becses nevével mindennap nem találkozhattunk; hanem hogy a mi hála és elkötelezettség érzetünket a titok leple ne fedezze. Fogadja azért ő Excellenciája kegyes adományáért Lövéte község képviselőtestületének szívből fakadó leghálásabb köszönetét és azon szent ohaját: hogy a jó Isten egyházunk, hazánk, nemzetünk boldogítására ő Nagyméltóságát igen soká éltesse. Lövéte, 1884. ápril 20-án. Lövéte község képviselőtestülete nevében: Ráduly Sándor mp. községi jegyző.

— Felhívás. Van szerencsém a Gyó. Szt.-Miklóson f. évi február 26-án (hushagyókedden) rendezett jelmezball költségeinek hordozására vállalkozott, de illetekeiket még ez ideig be nem fizetett urakat tisztelettel felkérni, hogy ebbeli kötelességüknek mielőbb eleget tenni sziveskedjenek. Kritsa Konrád, béli pénztárnok.

— Mózes Károly komédiást, ki Kézdivásárhelytől több időig működött társulatával, most a munkácsi kir. járásbíróság, lopás gyanúja miatt, országszerte köröztetti.

— Felhívjuk a t. olvasók és különösen vidékünk gazdaközönségét a tullaapon lévő Tarnóczy Gusztáv gazdasági gépesarnoka Budapestén, váci körút 49. sz. czég hirdetésére, mely czég valódi önzetlenséggel képviseli a gazdaközönség érdekeit. Legolcsóbb árakon igyekszik a világ leghírnevesebb gyárainak legkitünőbb gyártmányait megszerezni és ezeket a gazdaközönség közt terjeszteni, hogy megmentve legyenek azon számtalan selejtes géptől, mely vásárlunkat ellepi; és hogy ezen kitünő gépek beszerzését minél inkább lehetővé tegye, oly kedvező fizetési feltételeket fogad el, hogy még a legkisebb gazdának is alkalmá nyilhat legjobb gépeket beszerezhetni. Dicséretre méltó elvének tüztvén ki a czég, mindenkinek csak oly gépet szállítani, mely viszonyainak legjobban megfelel, összehasonlító kísérletre is enged át gépeket, melyeket ha a várt célnak nem felelnek meg, vissza venni kész.

KÖZGAZDASÁG.

Titkári jelentés

a csikmegyei gazdasági egyesület 1883-dik évi működéséről.

Második év telt el egyesületünk életéből. Megnyugvással tekinthetünk vissza ennek lefolyására is. Igazgató választmányunk szerényen, de serényen igyekezett egyesületünk ügyeit oly irányban vezetni, hogy az annak a körnek, annak a hivatásnak éljen, melyet anyagi vagyonosodásunk érdekében szükségének látott.

Minden kezdet nehéz levén, ezen nehézségekkel igaz, hogy maig küzdenie kell egyesületünknek, de minél tovább biztos reménynek néztünk eléje, hogy lassankint

leküzdjük a működésünk sikerét hátráltató akadályokat.

Egyesületünk működése úgy a maga kiszabott körében itthon, mint ezen túl minél tovább nagyobb elismerésben és méltánylásban részesül.

Azon közöny is, melyről mult évi jelentésünkben kellett megemlékeznünk, hogy gazdaközönségünk megyénknek némely vidékén nem egészen siet egyesületünk köré csoportosulni s annak tagjai közé belépni, lassanként oszladozni kezd.

1882. év végén egyesületünknek 296 tagja volt, míg 1883. év végén a tagok száma 419-re szaporodott, tehát majdnem megkétszereződött.

1883. év végén volt 67 alapító tagunk, 118 50 frtos alapítvánnyal, 83 rendes tagunk, 154 évdíjas és 115 pártoló tagunk. Így a lefolyt év alatt 123 új taggal szaporodott egyesületünk.

Igazgató választmányunk a mult évben tartott 7 rendes gyűlést, melyen 126 határozat hozott. Ezen kívül különböző felmerült szak- és kezelési ügyekben kiküldetett 7 bizottság, melyek naggyobbára kiküldetésük értelmében eljárva, ügyekezettünknek könnyítésére és egyesületünk feladatának megoldására közreműködtek. Az év folytán 306 ügydarab érkezett és intéztetett el.

Kezdeményezte igazgató választmányunk egy tejszövetkezet felállítását, melyre nézve tervet és költségvetést dolgozván ki, az ügy a nmgu földművelési miniszter ur elhatározása előtt áll.

Kezdeményeztük megyei törvényhatóságunk előtt, hogy a megye által fenntartott gazdasági felső népiskola működése egyesületünkkel összhangba hozassék. Megyei törvényhatóságunk hozzá is járult kezdeményezésünkhez s a maga részéről bizottságot küldött ki, mely az ügyet tanulmány tárgyává tevén, igazgató választmányunkkal egyetértőleg tervet dolgozzon ki és terjesszen elő.

1883. év folyamán megalakult a gyószentmiklósi gazdakör, mely idáig elég tevékenyen működött, s különösen a kiállítás alkalmával buzgótságának szép jelét adta.

A megyei gazdasági felső népiskola telkén, megyei törvényhatóságunk engedélyével füztelepet állítottunk be, mely idáig igaz, kezdetleges, de egy-két év alatt tovább művelve, képes lesz a vesszőkosár-iparhoz szükséges finomabb füzekből a szükséges mennyiséget előállítani.

Egyesületünk könyvtára is a lefolyt év alatt több jeles gazdasági szakkönyvvel és folyóirattal szaporodott. Itt meg kell emlékeznem Borszéki Soma egyesületi tag ur azon szíveségéről, hogy a „Gazdasági Mérnök” című szakfolyóiratot egyesületünk részére a mult évben díj nélkül küldötte s ígérteét bírjuk, hogy azt jövőre is küldeni fogja, mely szíveségét igazgató választmányunk jegyzőkönyvi átíráttal köszönte meg.

Földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur ő nmga a lefolyt évben is többféle vetőmagvat küldött és bocsátott egyesületünk rendelkezésére, melyeket a tagok közt kíséreltetéssel végezt kiosztva, a következő eredményt jelenthetem: Küldetett: 2 mm. Chevalier árpa; 2 mm. Champian-, 1 mm. kék rózsa-, 50 kgr. császár-, 50 kgr. vermonte-, 100 kgr. hórózsa-, 50 kgr. korai non Such és 1 mm. Coquette-pityóka; 85 kgr. rigai lenmag; 1 mm. Deffiance tavaszbuza; 10 kgr. mák; 1 mm. lóher; 1 mm. répa; 2 kgr. rubia tinctoria; 6. mm. bácskai kendermag.

Ezen magvakból, azért, mert a szállítási nehézségek miatt némely magvakat későn kaphattunk meg s így későn is oszthattuk ki, kiosztatlan maradt: 33 kgr. Chevalier árpa, 23 kgr. Deffiance buza, 9¹/₄ kgr. mák, 2 kgr. rubia tinctoria, 22 kgr. rigai lenmag, 158 kgr. bácskai kendermag, 29 kgr. lóher és 38 kgr. répamag, melyeket a folyó év tavaszán a tagok rendelkezésére bocsátottunk s részben már el is keltek.

(Vége köv.)

A szebeni kis lutri.
H u z á s á p r i l 16-án.
89. 20. 41. 61. 85.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Möricz Gyula.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 939—1884.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

Páldeák Pal k.-vásárhelyi lakos végrehajtónak György Antal s neje Greising Róza k.-vásárhelyi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 5233. con. 5405., 5660—1883. sz. végzések jogerőre emelkedvén, a végrehajtási árverés 100 frt tőkekövetelés és ennek 1873. évi július 22. napjától járó 6 százalék kamatai, 16 frt 30 kr perbeli, 12 frt 60 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt és a még telmerüleudó költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő Esztelnek községben fekvő, az esztelneki 118. sz. tkvben 3—16. rsz., az 1015. sz. tkvben 1—11. rsz. és az 1044. sz. tkvben 1. és 2. rsz. alatt foglalt ingatlanokra 595 frt 84 krban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1884. évi május hó 2-ik napjának d. e. 9 órája Esztelnek községben a község házában tüzetik ki.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát tkvi testenként, vagy az összességben az utó-ajánlat értelmében s illetőleg az 1881. LX. t.-cz. 187. §. szerint középpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapir-

ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig az első az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 5-én 39415 I. M. sz. alatt kelt rendeletben előírt módon, a helybeli m. kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe be fog számíttatni.

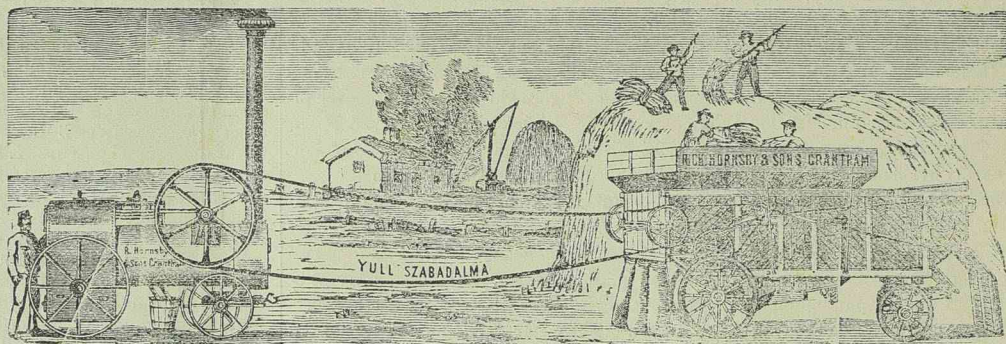
Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint tkvi hatóságnál az irattárban és Esztelnek község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentírt tkvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekinthetők végett 1-1 példányban Esztelnek község előjáróságának, nemkülönben ezen árverési hirdetmény 3 példánya a helybeli szolgabírói hivatalnak szomszédos községekben, a helybeli szokás szerint, azonnali körzés végett, a nevezett községek előjáróságaihoz meg-

küldetni, és tekintve, hogy a kikiáltási ár 200 frtot meghalad, ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata, a helybeli »Szekelyföld« című lapban egy közzététel végett végrehajtató ügyvédjének kiadatni rendeltetik, a ki utasítatik, hogy a közzétételt igazoló lap-példányt az árverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. t.-cz. 153. §-sa intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint érdekelteknek megküldetni rendeltetik.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság üléséből K.-Vásárhelyt, 1884. évi márczius hó 5-ik napján.

TARNÓCZY GUSZTÁV

állandó kiállítás és kísérleti telepekkel összekötött

mezőgazdasági gépcsarnok

Budapest, váczi körút 46-ik szám alatt.

1—6

a legkötőbb Hornsby & Sons-féle gőzmogonyait és cséplőt kívánatra a legújabb Yull-féle szabadalom szerint kötéshajtásra berendezve is, továbbá járgányos, fekvő és oszlopos cséplőkészleteit, kézi cséplőgépeit, szelők és üzőgrostait, trieurjeit, vetőgépeit, szecskát és repavágóit, kukoriczamorzsoló és daráló gépeit, malmokat gőzhajtásra, mindenféle legjobb és legújabb földmívelési eszközeit, kaszáló és arató gépeit, egyáltalán minden a gazdasághoz szükséges eszközöket.

A javított kis óriás csuklás tengeri darálót 60 frton.

Ugyazint bármiféle javításokat is elfogad és lehető jó kiállítás mellett olcsón számít fel.

Ajánlja:

Gépei nem egy gyárból valók, de az ismert összes jó gyárból választva, úgy, hogy ott minden jó gyárnak speciális megjelölése. Minőségük összehasonlítható kísérletek által állapítottik meg, de minthogy a gazdák viszonyai és igényei különbözők, úgy az esetleg meg nem felelő gépek vissza vételnek és kívánatra a pénz is vissza adatik. Gépek kísérletre is adtnak. Arak a legutányosabbak, részletfizetések is elfogadtatnak, melyek nagyobb összegeknél és kellő biztosíték mellett 10 évre terjedhetnek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

Berlin. — Hoff János csász. kir. udvari maláta-készítmények gyárosa Bécsben. — Szt.-Pétervár.

Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi sör.

Az általános elgyengülés, mell- és gyomorbajok, sorvadás, vérszegénység s az altesti szervek rendetlen működései ellen. A legjobbnak bizonyult erősítő szer üdülőknek mindennemű betegségek után. Ára palackonként 60 kr.

A gyógyszeranyag és az egészséget előmozdító készülékek belföldi egészségügyi kiállításának London 1881. érdemlevele.

A L A I R Á S O K:

Ő Felsége Viktoria angol királyné. — Király ő fensége az edinburgi herceg. — Spenser, a kiállítás elnöke. — John Erich Erichsen, a bizottság elnöke. — Judge Mark H. titkár.

Hoff János-féle koncentrált maláta-kivonat.

Mell- és tüdőbajok, idült köhögés, hurut és gégefő-bajok ellen. — Biztos siker s igen kellemes szer. Palackonként 1 frttal és 60 krral is.

Hoff János-féle maláta-kivonat mellezúrkorkák.

Felülmulhatlan a köhögés és elnyákosodás ellen. A számtalan hamisítások végett kék csomagolására és a valódi maláta-kivonat csukorkák védjegyére (a felfaláló arczképe) kell főleg ügyelni. Kék csomagokban 60, 30, 15 és 10 krral.

Hoff János-féle maláta-csokoládé.

Testi és ideggyengeségben szenvedő gyéneknek felettébb tápláló és erősítő. Ez igen kellemes ízű, kiválthatott ott igen ajánlható, hola kávé élvezete, mint nagyon izgató, meg van tiltva. Egy negyed kilócsomag 1.80 kr, 90 és 60 kr. Egy fél kilós cs. 2.40 kr, 1.60 kr, és 1 frt.

Köhögés, rekedtség, mell- és gyomorbajok, elerőtlenedés, lesóványodás, emésztési gyengeség ellen a legjobbnak bizonyult erősítő szer bármely betegségből üdülők számára.

58-szor kitüntette

Alapított 1847-ben.

Gyógyjelentések 1884. február havából.

Mező-Csáth, 1884. febr. 5.

1. Két éven át kimondhatatlanul szenvedtem. Éjjel az erősítő alvástól meg valék fosztva, nappal fárasztó munkára utalva, kinezva valék idült rekedtség és mellbaj által. Megkísérlettem az ön általános becsült egészségi sörét és ámbár csak a 10-ik palackot felhasználtam, már is egy jelentékeny előnyös változást éreztem. Az alvás tartósabb, nyugodtabb és üdítőbb lett, a köhögés ritkábban kinez, a nyálka oldás nullának tekinthető. A rekedtség ámbár még teljesen meg nem szűnt, de a jó reményben bízik, hogy Isten segítségével ez is 30 palack felhasználása után feloszlatva leend és hangom rendessé váland. (Köszönet).

KENCZEL W. néptanító.

Mező-Csáth, 1884. február 22-én.

2. Milyen érzett köszönetemet idült rekedtségem és mellbajomból felépülesemért nyilvánítva, nem tehetek egyebet, mint önt áldani. A gyógyulási folyamat nem csekélyebb eredményű, mint az előző. Az ön maláta-kivonati söre megüdvöztetett gyógyszer oly betegek részére, mint én is. Reggel már egészen tisztán beszélek, ámbár a napi fáradságnak következtében még e léredek. (Hálanyilatkozat). Erősen meg vagyok győződve, hogy az ön maláta kivonati söre a leggyökeresebb szer rekedtség és mellszorulás ellen.

KENCZEL W. néptanító.

Dr. F. Stütz es. kir. udv. orvos Schönbrunban mondja: „A Hoff-féle izletes maláta-kivonat egészségi sörnek az emberi test fenntartására nézve csak jó hatása lehet és pedig alkatrészeinek fogva. Ajánlom azt bizonyos betegségeknek s különösen üdülőknek.

Képzelve el azon örömet, mely családomban uralkodék, midőn az ön Hoff János-féle koncentrált maláta-kivonatonak használatát után már hónapok óta élveztem egészséget teljesen ismét visszanyertem, mellem oly egészséges, a milyen ez előtt még soha sem volt, a köhögés, mely folyton gyötört, elmúlt s már hála Istennek, egészséges vagyok! Hála-köszönetem érte!

Babocsa, február 22.

STEINER DÁVID.

A napokban vett maláta-egészségi sör és csukorka küldemény, úgy érzem, használni fog. Ezért szándékom ezen kitűnő szereket huzamosabban használni. Kérem ismét posta utánvét mellett 28 palack sört 15 frttért és 4 zacskó csukrot a 60 kr melletti küldeni.

Kiváló tisztelettel

Lugos, 1884. február 10.

Gáman Kálmán, főhadnagy.

Főraktár: Barabás Ferencz gyógyszerárban Seps-Szentgyörgy. — Kézdi-Vásárhely: Kovács Ferencz gyógyszer. — Székely-Udvarhely: Gyertyánffy Gábor könyvkereskedésében.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.